

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 14Co/838/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6812206133  
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6812206133.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Petra Priehodu a JUDr. Anny Snopčokovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Revúca zo dňa 09. 07. 2013 č. k. 4C/153/2012-55, takto

### rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

### odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol v celom rozsahu návrh, ktorým sa žalobca domáhal voči žalovanej uloženia povinnosti zaplatiť majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu spôsobenú tvrdeným nesprávnym úradným postupom exekučného súdu Okresného súdu Revúca. K nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť tým, že exekučný súd o zmene exekútora nerozhodol v zákonom stanovenej lehote. Prvostupňový súd z exekučného spisu 4Er/337/2008 zistil, že exekúciu súd zastavil z úradnej moci v zmysle ustanovenia § 58 ods. 1 Exekučného poriadku uznesením zo dňa 02. 03. 2011 č. k. 4Er/337/2008-24. V odôvodnení predmetného uznesenia súd zároveň konštatoval, že oprávnený podaním zo dňa 22. 11. 2010 žiadal zmenu súdneho exekútora, vzhľadom na zastavenie exekúcie bolo rozhodovať o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora zbytočné a neúčelné. Podľa záveru súdu rozhodnutím exekučného súdu o zastavení danej exekúcie odpadol predmet konania o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Súd teda nemal za preukázaný nesprávny úradný postup (existenciu priesťahov v predmetnom exekučnom konaní) ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnej žalovanej náhradu trov nepriznal, nakoľko jej v konaní žiadne nevznikli.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote žalobca odvolanie. Domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci okresnému súdu na opätovné prejednanie. V rozsiahlom odvolaní namietal najmä porušenie svojho práva na kontradiktórny súdny proces, v ktorom strany musia mať možnosť nielen predložiť dôkazy nevyhnutné na podporu úspešnosti svojej žaloby, ale zároveň musia mať možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami a vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie. Toto právo bolo žalobcovi upreté, pred vynesení rozsudku nebol oboznámený s písomným vyjadrením žalovanej k návrhu. Nebol vopred oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu sa nemal

možnosť vyjadriť s možnosťou ovplyvniť súdne rozhodnutie. Toto právo bolo žalobcovi upreté. Ďalej vytýka prvostupňovému súdu, že jeho konaním mu bolo upreté, resp. odňaté právo na prejednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom, keď rozhodnutie zákonným sudcom je základným predpokladom na splnenie podmienok spravodlivého procesu. Žalobca uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému vec bola pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nezhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. V konaní bolo preto možné uskutočniť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Ústne pojednávanie vo veci odklad pripúšťalo a nebolo neodkladným úkonom za danej situácie, preto vec nemala byť meritórne prejednaná. Vytýkal súdu, že úplne ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu na udržiavanie a správu informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov, urgencií, publikačné údaje spojené s vyhotovením urgencií, na poštovné a telekomunikačné výdaje. Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, akou úvahou súd dospel k jednoznačnému presvedčeniu o tom, že majetková škoda nevznikla. Súd nevysvetlil, prečo nekonštatoval porušenie práva, keď sám zistil, že nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote. Rozhodnutie súdu označil za vnútorne rozporné, napriek tomu, že súd zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy žalobcovi. Rozhodnutie založené na skutkovej a právnej chybe súdu nie je v právnom štáte udržateľné.

Vyjadrenie žalovanej k odvolaniu podané nebolo.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p. Napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že okresný súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy správne podľa § 132 O. s. p. vyhodnotil a rozhodnutie náležite odôvodnil podľa § 157 ods. 2 O. s. p. Odvolací súd sa s rozhodnutím okresného súdu vysloveným v napadnutom rozsudku, ako aj s jeho odôvodnením, ktoré považuje za vyčerpávajúce, zrozumiteľné, jasné a presvedčivé, stotožňuje, námietky žalobcu považuje za nedôvodné a neprijateľné.

K námietke žalobcu, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca, odvolací súd uvádza, že táto nie je dôvodná. Samá skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť žalobu, ktorou sa žalobca domáha náhrady škody, ktorá mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu, na ktorom sudca vykonáva súdnictvo, nezakladá dôvod na vylúčenie sudcu, dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovanej za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/43/2013). Odvolací súd poukazuje na to, že Ústavný súd SR opakovane odmietol sťažnosti žalobcu, ktorými namietal porušenie svojich základných práv na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces z dôvodu, že krajský súd nevylúčil všetkých sudcov okresných súdov, pričom svoj nárok odvodzuje od postupu toho-ktorého okresného súdu. Ústavný súd sťažnosti žalobcu odmietol pre nedostatok právomoci prerokovať a rozhodnúť takúto vec s odôvodnením, že okolnosť, že o veci napriek rozhodnutiu nadriadeného súdu rozhoduje sudca, ktorý by mal byť podľa subjektívneho názoru účastníka konania z jej prejednávania vylúčený, je dôvodom na uplatnenie riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov podľa Občianskeho súdneho poriadku (napr. sp. zn. I. ÚS 89/2013, I. ÚS 92/2013). Ako je zrejmé z obsahu spisu, v súdnej veci zákonný sudca Q. W. E. vylúčený nebol, v tejto veci bol vylúčený Q. W. K. (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5NcC/190/2012 zo dňa 16. 10. 2012).

K jednotlivým odvolacím námietkam odvolací súd ďalej uvádza:

Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súd vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi súdu na strane druhej. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Neobstojí námietka žalobcu o porušení jeho práva na kontradiktórny súdny proces z dôvodu, že nemal možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi, z ktorých súd pri rozhodnutí vychádzal. Z obsahu spisu je zrejmé, že písomné vyjadrenie žalovanej bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu dňa 22. 04. 2013, teda viac ako dva mesiace pred verejným vyhlásením rozsudku dňa 09. 07. 2013 (keď zo spisu je zrejmé, že zákonný postup pre takýto spôsob verejného vyhlásenia rozsudku bol zo strany okresného súdu dodržaný). Pokiaľ žalobca tvrdí, že súd vykonal dokazovanie, keď rozsah a obsah dokazovania si určil sám, odvolací súd poukazuje na to, že prvostupňový súd dokazovanie vykonal oboznámením s exekučným spisom, ktorého obsah mal byť žalobcovi známy už pri podávaní žaloby, pretože práve z tohto spisu mohol čerpať skutočnosti o nesprávnom úradnom postupe súdu. Odvolací súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že žalobca v odvolaní nereagoval na konkrétny vecný dôvod, pre ktorý okresný súd zamietol návrh. Odvolacia námietka spočívajúca v tvrdení, že súd zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase a napriek tomu nekonštatoval nesprávny úradný postup, nie je dôvodná. Prvostupňový súd jednoznačne vysvetlil dôvod, prečo konštatoval neexistenciu nesprávneho úradného postupu, pričom jeho úvahy k tejto otázke sú vysvetlené jasne a zrozumiteľne v rozsudku na strane 3 predposledný a posledný odsek, strane 4 až 5 prvých 5 odsekov. Dôvody, pre ktoré rozhodol prvostupňový súd, považuje odvolací súd za úplné a správne, a preto v podrobnostiach na ne odkazuje.

K námietkam odvolania, ktoré vôbec nereagujú na odôvodnenie napadnutého rozsudku, odvolací súd nevidí dôvod zaujímať svoje stanovisko (napr. žalovaný sa nevyjadril napriek výzve súdu a doručenému žalobnému návrhu, nevysporiadanie sa s tvrdením, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník).

Odvolací súd konštatuje, že odvolacie dôvody žalobcu boli neopodstatnené, neboli zistené nedostatky v postupe okresného súdu, na ktoré súd prihliada z úradnej povinnosti (§ 212 ods. 3 O. s. p.), preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Súčasne potvrdil aj výrok rozhodnutia o trovách prvostupňového konania, ktorý je závislý od rozhodnutia vo veci samej.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, pretože tieto nežiadala a zo spisu jej žiadne účelne vynaložené trovy v odvolacom konaní nevyplývajú (§ 224 ods. 1 O. s. p., § 142 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p.). Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.